

TRƯỚC
VĂN PHÒNG ĐIỀU TRẦN HÀNH
CHÁNH TIỂU BANG CALIFORNIA

VỀ VIỆC
PHỤ HUYNH ĐẠI DIỆN CHO HỌC SINH

và

HỌC KHU THỐNG NHẤT ARCADIA
SỐ HỒ SƠ OAH 2018010695

**LỆNH TỪ CHỐI ĐƠN THỈNH CẦU BỎ XÉT XỬ VÀ TỪ CHỐI
KHÔNG ĐỊNH KIẾN THỈNH CẦU PHÂN RA ĐỂ XỬ**

Ngày 17/1/2018, Học Sinh đã nộp đơn Yêu Cầu Phiên Điều Trần Theo Đúng Thủ Tục (khiếu nại) tới Văn Phòng Điều Trần Hành Chánh, nêu rõ Học Khu Thống Nhất Arcadia là bị đơn.

Ngày 25/1/2018, Học Khu đã đệ trình Thỉnh Cầu Bỏ Xét Xử trên cơ sở việc khiếu nại của Học Sinh khẳng định những vấn đề vượt quá thời hạn hiệu lực hai năm và những vấn đề chưa chín muồi. Học Khu lập luận phương án phân xử thay thế tách riêng vấn đề về thời hạn hiệu lực.

Ngày 29/1/2018, Học Sinh đã nộp đơn phản hồi thỉnh cầu của Học Khu và Học Khu đã nộp bản trả lời vào ngày 30/1/2018.

LUẬT ÁP DỤNG

Thời hạn hiệu lực tại California là hai năm, phù hợp với luật liên bang. (Bộ Luật Giáo Dục, § 56505, tiểu mục. (L); tham khảo thêm 20 U.S.C. § 1415(f)(3)(C).) Tuy

BẢN SỬA - THUẬN TIỆN CHO NGƯỜI KHUYẾT TẬT

nhiên, tiêu đề 20 Bộ Luật Hoa Kỳ mục 1415 (f)(3)(D) và Bộ Luật Giáo Dục mục 56505, tiểu mục (l), thiết lập các ngoại lệ đối với thời hạn hiệu lực trong những trường hợp mà phụ huynh bị ngăn nộp đơn yêu cầu phiên điều trần theo đúng thủ tục do sự trình bày sai của cơ quan giáo dục địa phương cụ thể là cơ quan giáo dục địa phương đã giải quyết vấn đề hình thành cơ sở khiếu nại, hoặc sự từ chối cung cấp thông tin cho phụ huynh từ cơ quan giáo dục địa phương mà theo quy định phải được cung cấp cho phụ huynh.

Không có quyền nộp yêu cầu phiên điều trần theo đúng thủ tục giáo dục đặc biệt nếu không có tranh chấp giữa các bên. Một khiếu nại chưa đủ chín muồi để giải quyết “khi khiếu nại đó phụ thuộc vào ‘các sự kiện ngẫu nhiên trong tương lai mà có khả năng không xảy ra như dự tính, hoặc thực sự không xảy ra.’” (*Học Khu Thống Nhất Scott và Pasadena* (9th Cir. 2002) 306 F.3d 646, 662.) Cơ sở lý luận căn bản về học thuyết chín muồi là nhằm “tránh cho tòa án, qua việc tránh xét xử sớm, vướng vào những bất đồng thiếu thực tế.” (*Abbott Laboratories v. Gardner* (1967) 387 U.S. 136, 148.)

THẢO LUẬN

THỜI HẠN HIỆU LỰC

Trong đơn thỉnh cầu bỏ xét xử của mình, Học Khu khẳng định các vấn đề A 1 a, A 1 b, A 1 c, A 1 d, và C 1 của Học Sinh có ngày tháng trước thời hạn hiệu lực hai năm, do đó những vấn đề này phải được bỏ xét xử.

Học sinh khẳng định khiếu nại của mình nằm trong thời hạn hiệu lực hai năm bởi các bản đánh giá đang đề cập đã được trao đổi ở nhiều cuộc họp nhóm về chương trình giáo dục cá nhân nhưng chưa được chốt cho đến cuộc họp nhóm IEP ngày 19/1/2016.

Vấn đề là liệu, dựa trên các dữ kiện được khẳng định, thời hạn hiệu lực hai năm đã bắt đầu từ ngày 8/1/2016, khi nhóm IEP đã gặp gỡ để trao đổi về các bản đánh giá, hay vào ngày 19/1/2016, khi nhóm IEP đã gặp gỡ lại để tiếp tục thảo luận và chốt IEP.

Vấn đề này gần đây đã được Tòa Phúc Thẩm Ninth Circuit đề cập trong *Avila v. Spokane Sch. Dist. 81* (9th Cir. 2017) 852 F.3d 936. Trong *Avila*, tòa án quận đã bác bỏ khiếu nại của phụ huynh rằng khu học đã không xác định được sự khuyết tật của con họ hoặc đánh giá trẻ về chứng tự kỷ trong năm 2006 và 2007 vì vượt quá thời hạn hiệu lực hai năm của IDEA; phụ huynh đã không nộp đơn yêu cầu phiên điều trần theo đúng thủ tục cho đến tháng 4/2010. (*Id.* tại trang 937-938.) Tòa Thượng Thẩm Ninth Circuit đã đảo ngược, coi là sự vụ gặp lần đầu rằng việc khiếu nại chỉ có thể bị bỏ xét xử nếu việc kiện đã được đệ đơn trên hai năm sau thời điểm phụ huynh “đã biết hoặc lẽ ra đã phải biết” về những hành vi hình thành cơ sở khiếu nại của họ. (*Id.* tại trang 937, 945.) Sự vụ được quyết định là, theo điều khoản thời hạn hiệu lực của IDEA, Quốc hội dự định ban hành “quy định về thủ tục sơ tra”, không phải “quy định về sự vụ” và gửi trả để tòa án quận quyết định khi nào phụ huynh “đã biết hoặc đáng lẽ đã phải biết” đến hành vi bị cáo buộc hình thành cơ sở khiếu nại của họ. (*Id.* tại trang 939-945.)

Avila đã giải thích các điều khoản pháp định của IDEA; có vẻ như Tiểu bang Washington không có thời hạn hiệu lực riêng. California có thời hạn hiệu lực riêng, và cách diễn đạt của California hơi khác với quy định của liên bang. Phần IDEA mà hội đồng xét xử *Avila* dựa vào quy định phụ huynh phải nộp đơn yêu cầu phiên điều trần theo đúng thủ tục “trong vòng 2 năm kể từ ngày phụ huynh hoặc người đại diện đã biết hoặc lẽ ra đã phải biết về hành vi bị cáo buộc hình thành cơ sở khiếu nại. . . .” (20 U.S.C. § 1415(f)(3)(C).) Đạo luật California sử dụng cụm từ “trong vòng hai năm kể từ ngày một bên bắt đầu yêu cầu phiên điều trần theo đúng thủ tục đã biết hoặc có lý do biết các dữ kiện làm cơ sở yêu cầu phiên điều trần theo đúng thủ tục.” (Bộ Luật Giáo Dục, § 56505, tiểu mục. (l).)

Tuy nhiên, sự khác biệt nhỏ trong việc diễn đạt không đòi hỏi kết luận rằng California sử dụng quy định sự vụ hơn là quy định thủ tục sơ tra. Quy định sự vụ nghiêm ngặt - là điều mà Học Khu viện dẫn ở đây - không phù hợp với mục đích khắc phục trên diện rộng của IDEA. (*Avila, supra*, 852 F.3d tại trang 943.) Và quy tắc căn bản trong việc xây dựng đạo luật giáo dục đặc biệt của California là đạo luật phải được hiểu là để bảo vệ quyền lợi của học sinh khuyết tật không kém so với các đạo luật tương đương của liên bang. (Bộ Luật Giáo Dục, § 56000, tiểu mục (d), (e).) Ngoài ra, ngôn ngữ California kết hợp từ cùng những khái niệm như của liên bang: thời hạn hiệu

lực bắt đầu không phải từ khi các sự kiện diễn ra mà là khi phụ huynh đã biết hoặc lẽ ra đã phải biết về cơ sở khiếu nại của họ. Do đó, thời hạn hiệu lực của California được hiểu một cách chính xác là cung cấp giới hạn thời gian theo như cách đạo luật liên bang được hiểu trong *Avila*.¹

Những kết luận này quy định từ chối thỉnh cầu bỏ xét xử của Học Khu. Theo *Avila, supra*, Phụ Huynh phải được cho cơ hội cung cấp ngày phụ huynh đã biết hoặc lẽ ra đã phải biết về các dữ kiện làm cơ sở yêu cầu phiên điều trần của phụ huynh là trong vòng hai năm kể từ ngày nộp đơn khiếu nại. Khẳng định trong đơn khiếu nại của Học Sinh đưa ra khả năng là ngày mà học sinh đã biết hoặc lẽ ra đã phải biết” có thể là trong vòng hai năm kể từ ngày 17/1/2018, và đó là vấn đề mà chỉ có thể được giải quyết trên cơ sở bằng chứng được đưa ra tại phiên điều trần.

ĐỘ CHÍN MUỘI

Học Khu lập luận những phần thuộc vấn đề B và C của Học Sinh phải được bỏ xét xử vì những phần này chưa chín muồi. Vấn đề B của Học Sinh khẳng định IEP cho các niên học 2015-2016, 2016-2017, 2017- 2018 và 2018-2019 không nêu đúng mức hoạt động hiện tại, không đưa ra các mục tiêu đo được hàng năm, và từ chối Học Sinh nền giáo dục công phù hợp miễn phí. Vấn đề C của Học Sinh khẳng định Học Khu đã không cung cấp Học Sinh FAPE trong các niên học 2015-2016, 2016-2017, 2017-2018 và 2018-2019. Học Khu lập luận các phần thuộc hai vấn đề trong niên học 2018-2019 đều chưa chín muồi vì niên học 2018-2019 vẫn chưa bắt đầu, do đó IEP của Học Sinh cho năm đó vẫn chưa xảy ra. Học Khu cũng lập luận rằng chưa có đề nghị về IEP nào được đưa ra cho niên học 2018-2019, nhu cầu của Học Sinh có thể thay đổi trước thời điểm đó, và bởi vì niên học chưa bắt đầu nên không có dữ kiện nào hỗ trợ cho khiếu nại rằng Học Khu đã từ chối cung cấp FAPE cho Học Sinh. Học Sinh khẳng định học sinh phản đối IEP được xây dựng vào ngày 14/9/2017, bao gồm một phần của niên học 2018-2019.

---

¹Contra M.M. & E.M. v. Lafayette (N.D.Cal. 7/2/2012, Nos. CV 09-4624, 10-04223 SI) 2012 WL 398773, **17 – 19, affd. in part & revd. in part (9th Cir. 2014) 767 F.3d 842.

Học sinh khẳng định IEP ngày 14/9/2017 đã cung cấp các dịch vụ, sự bố trí và mục tiêu sẽ thực hiện trong niên học 2018-2019, do đó, Học khu đã lập IEP và đã đưa ra đề nghị FAPE cho niên học 2018-2019.

Học khu đã đưa ra đề nghị FAPE bắt đầu niên học 2018-2019. Nếu nói là học sinh không thể phản đối tính phù hợp của một đề nghị FAPE cho đến khi niên học bắt đầu sẽ dẫn đến những kết luận phi logic. Học sinh có thể định khung vấn đề vì IEP ngày 14/9/2017 từ chối cung cấp FAPE cho Học Sinh, điều này có nghĩa là Học Sinh đang phản đối việc cung cấp FAPE của Học Khu cho niên học 2017-2018 cũng như tháng đầu tiên của niên học 2018-2019. Học Sinh đã chọn định khung vấn đề trong việc liệt kê các niên học mà các IEP đã bao gồm thay vì liệt kê các IEP. Bất kể việc Học Sinh đã viết vấn đề theo cách nào, khoảng thời gian là như nhau, Học Sinh phản đối IEP bao gồm một phần của niên học 2018-2019. Do đó, thỉnh cầu bỏ xét xử các phần thuộc vấn đề B và C vì lý do chưa chín muồi của Học Khu bị từ chối.

PHÂN TÁCH VẤN ĐỀ

Yêu cầu phân tách vấn đề của học khu là quá sớm. Thời điểm thích hợp để nêu yêu cầu là tại hội nghị trước phiên điều trần. Tại thời điểm đó, Thẩm Phán Luật Hành Chánh có thể cân nhắc yêu cầu và thảo luận với các bên về vấn đề lên lịch trình, nếu yêu cầu phân tách vấn đề được chấp thuận. Theo đó, yêu cầu phân tách vấn đề của Học Khu bị từ chối mà không có định kiến, để cho phép các bên trao đổi về yêu cầu phân tách vấn đề với Thẩm Phán Luật Hành Chánh trong hội nghị trước phiên điều trần.

LỆNH

1. Thỉnh Cầu Bỏ Xét Xử của Học Khu bị từ chối.
2. Thỉnh cầu phân tách vấn đề của Học Khu bị từ chối mà không có định kiến.

NGÀY: 31/1/2018

Linda Johnson Thẩm

Phán Luật Hành Chánh

Văn Phòng Điều Trần Hành Chánh